

Setkání AEK 2004: **Česká vina**

Autor: Gernot Wild

Sudetendeutsche Zeitung, 12. 11. 2004

Pavla Neústupného byste také mohli nazvat Sisyfem. Pražský rodák, který žije v Berlíně, se společně se svou německou manželkou snaží upozornit na českou vinu vůči sudetským Němcům. "**Obtížné, ale ne beznadějně!**" je jeho hodnocení, a proto dal své přednášce na setkání AEK v Marktredwitzu právě tento titul.

Narodil se v roce 1943 v Praze, od osudného českého roku 1968 žije v Německu a dobrých 30 let v Berlíně. "Smíření praktikujeme i v malém," řekl žertem o tom, že jeho žena je Němka, ale zbytek jeho přednášky mnohé v sále dojal k slzám.

Když přijel do Německa, byl vřele přijat, zejména zde žijícími sudetskými Němci, uvedl Neústupný. Pomohli mu překonat první období, aniž by mu něco vyčítali. Kdyby mu to však vyčítali, nepochopil by to, protože o vyhnání nic nevěděl. O tom, že v Československu žilo 3,5 milionu Němců, se dozvěděl z literatury až deset let po svém odchodu ze země, protože komunistický systém lhal a klamal své občany po 41 let a dějiny masivně falšoval.

Neústupného to šokovalo, a když si přečetl výroky tehdejších českých politiků, jako byli Beneš nebo Drtina, zasáhlo ho to až do morku kostí. Od té doby se věnuje práci na usmíření a nyní je kazatelem svobodné církevní skupiny "Go East".

Češi byli vinni a věděli to, řekl Neústupný, který vyprávěl o své tetě: celý život měla špatné svědomí, protože se v roce 1945 nastěhovala do bytu, kde byly postele ještě teplé od těl právě vyhnáných. Sám dokázal pochopit pojmy jako Aussig, brněnský pochod smrti nebo terezínský internační tábor, až když začal využívat volný přístup k nezkreslené literatuře.

Už vznik státu v letech 1918/19 vyvolával otázky, řekl Neústupný. Češi a Slováci byli už tehdy dva různé národy a Němci, přestože početně převyšovali Slováky, byli učiněni menšinou. Beneš nebyl čestný člověk, jeho dekrety "jsou katastrofou a musí pryč".

Národní vědomí Čechů je založeno na lži, která vytváří špatné svědomí a komplexy méněcennosti. Dnešní čeští politici jsou populisté, neschopní vést lidi. Žádná strana, která by stála za zmínku, se neodvažuje požadovat zrušení Benešových dekretů.

Cílem jeho vlastní práce smíření je především vzdělávání. "Potřeba informací je obrovská", protože jinak by se jen udržovala stará klišé. Podle něj se již objevily první úspěchy, protože lidé se nyní alespoň odvažují o věcech otevřeně mluvit. V krajích, zejména v oblastech vyhánění, se stále častěji konají akce smíření.

České překlady německých publikací jsou pro prohloubení vzdělávací práce nepostradatelné. V této souvislosti zmínil Neústupný zejména překlad knihy Heinricha Giegolda "Češi a Němci" a knihu o Benešovi "Likvidátor" od Sidonie Dědinové.

Viny obou stran by neměly být stavěny proti sobě a vzájemně vyrovnávány, požadoval Neústupný. Češi by v žádném případě neměli ignorovat svou vinu s odůvodněním, že vina Němců je větší. V sále bylo cítit pohnutí, když řečník řekl: "Prosím, odpusťte nám a mějte s námi trpělivost". Tuto žádost o odpuštění přináší také jménem (svobodné církve) Křesťanské misijní společnosti, kterou zastupuje.

"Škoda, že to neslyšeli moji rodiče - zemřeli bez takového podání ruky." To řekl dojatě předseda AEK Albert Reich na konci přednášky. Pár Neústupný se pak zúčastnil celé akce a využil zasedání AEK k vlastnímu intenzivnímu setkání s chebskými krajany.

Z němčiny přeložil Pavel Neústupný

AEK = Arbeitskreis Egerländer Kulturschaffender = pracovní kruh kulturních činitelů Chebska

Setkání se konalo v Marktredwitzu v Bavorsku